

2. Andra grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107 FEUF och motiveringsskyldigheten samt gjorde en uppenbart oriktig bedömning till den del den, i det angripna beslutet, kvalificerade den påstådda stödordningen som en selektiv åtgärd.
3. Tredje grunden: Kommissionen åsidosatte artikel 107 FEUF och gjorde en uppenbart oriktig bedömning till den del den, i det angripna beslutet, fastställde att den påstådda stödordningen ger upphov till en fördel.
4. Fjärde grunden: Alternativt åsidosatte kommissionen artikel 107 FEUF och skyddet för berättigade förväntningar, gjorde en uppenbart oriktig bedömning samt gjorde sig skyldig till maktmissbruk och bristfällig motivering till den del den, i det angripna beslutet, ålade Belgien att återkräva stödet.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/1699 av den 11 januari 2016 om den statliga stödordning för skattelättnader vid överskjutande vinst SA.37667 (2015/C) (f.d. 2015/NN) som Belgien har genomfört [delgivet med nr C(2015) 9837] (EUT L 260, s. 61).

Talan väckt den 28 november 2016 – Louvers Belgium mot kommissionen

(Mål T-835/16)

(2017/C 030/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgien) (ombud: advokaten V. Lejeune)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som Europeiska kommissionen fattade den 19 september 2016 och som innebar att sökandens anbud inte antogs och kontraktet nr OIB.02/PO/2016/012/703 tilldelades konsortiet RIDEAUPRESS ITLINE;
- bifalla sökandens yrkande om skadestånd, varvid kommissionen ska förpliktas betala sökanden kapitalbeloppet 387 500 euro i skadestånd för den skada sökanden lidit till följd av att den inte erhållit kontraktet, med tillägg för dröjsmålsränta beräknad enligt lagstadgad räntesats till dess att full betalning sker,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. I den första grunden görs gällande ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten, av sökandens rätt till en god förvaltning och av insynsprincipen. Trots att sökanden upprepade gånger med enfaset framställt begäran, har kommissionen inte meddelat sökanden de tekniska specifikationerna på produkterna från anbudstagaren jämte resultaten av bedömningen av anbudet och prover som anbudstagaren översänt till kommissionen.
2. I den andra grunden görs gällande ett åsidosättande av insynsprincipen och principen om likabehandling av anbudsgivare såväl i samband med utarbetandet av förfrågningsunderlaget som i samband med kommissionens utvärdering av anbudsgivarnas anbud. Sökanden har i synnerhet kritiserat kommissionen för följande:
 - Kommissionen har vid utarbetandet av förfrågningsunderlaget använt sig av tekniska egenskaper samt fotografier av produkterna som erbjudits av en anbudsgivare i en tidigare anbudsinfordran, vilken hade ett liknande föremål och vilken kommissionen hade ogiltigförklarat av felaktiga skäl. Detta innebar att det skapades omotiverade hinder för att konkurrensutsätta upphandlingarna.
 - Kommissionen har vidare åsidosatt den grundläggande regeln om att anbudsgivarnas ska behandlas lika genom att uppställa tekniska krav som ur teknisk synvinkel är omotiverade och mycket restriktiva. Dessa krav var uppenbarligen avsedda att överensstämja med de produkter som tillhandahålls av en viss ekonomisk aktör.

- Slutligen har kommissionen inte på ett objektivt sätt utvärderat det anbud som sökanden ingett i den omtvistade anbudsinfordran och att på ett felaktigt sätt förkastat anbudet, trots att sökandens produkter till fullo uppfyllde de minimikrav vad gäller tekniska egenskaper för de produkter som angetts i förfrågningsunderlaget och således på likvärdigt sätt uppfyllde de uppställda kraven.

I den andra grunden anser sökanden således att det ingivna anbudet i tekniskt hänseende uppfyllde kraven, och således var korrekt. Kommissionen borde ha granskat anbudet ekonomiskt, varvid den hade varit tvungen att tilldela sökanden kontraktet, eftersom dess anbud hade det lägsta priset.

Talan väckt den 30 november 2016 – Polen mot kommissionen

(Mål T-836/16)

(2017/C 030/62)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 19 september 2016, statligt stöd SA.44351 (2016/C) (ex 2016/NN) – Polen – Polsk skatt inom detaljsektorn, delgivet under nummer C(2016) 5596, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Felaktig kvalificering av den polska skatten inom detaljsektorn som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, vilket beror på att kommissionen gjort en uppenbart felaktig bedömning av selektivitetsvillkoret
 - Den polska skatten inom detaljsektorn kan inte vid en första anblick anses vara selektiv, eftersom strukturen inte medger något undantag från skattens egna referenssystem. De progressiva skattenivåerna utgör en del av skattens referenssystem.
 - Även om det antas att de båda progressiva skattenivåerna inte utgör en del av referenssystemet för den polska skatten inom detaljsektorn, anser sökanden att delen i referenssystemet i vart fall är den mest använda, enda skattenivån. De progressiva skattenivåerna utgör i vart fall inte något undantag från vinsten hos vissa företag vilka, utifrån målsättningen med skatten, befinner sig i en situation som i rättsligt och faktiskt hänseende är jämförbar med situationen för andra företag.
 - De progressiva skattenivåerna och tröskelvärdet för beskattningsunderlaget avseende den polska skatten inom detaljsektorn är i vart fall förenliga med proportionalitetsprincipen.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 13.1 i rådets förordning (EU) 2015/1589 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen, i och med att kommissionen förordnat att den progressiva skalan för den polska skatten inom detaljsektorn tills vidare och med omedelbar verkan inte får tillämpas
 - Det saknades anledning att förordna om inhibition, i och med att det är synnerligen oklart om den polska skatten inom detaljsektorn är att anse som selektiv.